

Слово, моя ти єдина зброе!

Л. Цьрайнка.

ГУЦУЛЬСЬКИЙ БРАЙ

ЧАСОПИС
КОСІВСЬКОГО РАЙОНУ

№34 (1235), п'ятниця, 26 серпня 2011 року

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА 13 ЖОВТНЯ 1990 РОКУ

WWW.GK.IF.UA

Косівщина вітає учасників і гостей ХІХ Міжнародного гуцульського фестивалю!

Косівщина — чарівний куточок, вицяцькуваний різнобарв'ям природних кольорів, що манять до себе щирих, небайдужих людей; неповторний край талановитих, мудрих і працьовитих гуцулів, які понад усе цінують автентичну культуру, що передається з покоління у покоління і несе в собі велич генетичної пам'яті — оберегу від духовного каліцтва.

Та найголовнішим у житті моїх краян є духовна цільність, яка майже не піддається випробуванню часом і живе у віруваннях, побуті та обрядах. Де ще в світовому різноманітті можна відшукати таку спільноту, котра у кожному населеному пункті мала би власну народну ношу, свою колористику та орнаментну базу у

вишивці, неповторну мелодію карпатських переспівів, автентичні танці, колядки, гаївки?! А гуцульські весілля у традиційних строях, з обрядовими магичними дійствами, з урочистими виїздами на конях весільної процесії, очолюваної «князем» і «княгинею», дружбами та дружками, хіба можна ще десь зустріти поза Косівщиною?! У середовищі з глибинами із правдивою вірою і вірністю церковним настановам побутують елементи правдивих дійств, котрі вив'язуються у ланцюжок молодіжних ворожін та ігор на Андрея, Меланії, Катерини, Зелених свята та Івана Купала — це теж характерна риса наших традицій.

Ненав'язливу, ошатну красу природного та рукотворного можна побачити у всьому, що творить змістовий Пантеон Гуцульщини. Напевно, саме з цієї гармонії духовного і матеріального й визрів неповторний генотип високодуховних, майстровитих, щирих і патріотичних особистостей, які возвеличували і возвеличують Косівщину. Дух непокори і національної гідності викристалізувався тисячі правдоборців, котрі жодному із чужинських режимів не давали комфортно почуватися у

нашому краї. Дух творчості, любові до краси і батьківської землі збагатив українську культуру високохудожніми творами в галузях літератури та мистецтва. Лауреатами Національної премії ім. Тараса Шевченка стали дев'ять наших земляків. Косівщину прославляють унікальними обдаруваннями: народний вчитель України, народні артисти України, заслужені художники, вчителі, лікарі, працівники культури і майстри народної творчості України.

Велику роль у збереженні мистецьких здобутків територіальної громади у сфері декоративного та прикладного мистецтва, у пошуку новітніх шляхів їх розвитку відіграє авторитетна мистецька школа, яка функціонує у стінах Косівського інституту та училища ДПМ Львівської національної академії мистецтв. У його стінах зберігаються унікальні зразки ужиткового і декоративного мистецтва.

Косівщина — осереддя Гуцульщини — з нетерпінням чекає і радо зустріне гостей ХІХ Міжнародного гуцульського фестивалю.

Ласкаво просимо!

Голова Косівської районної державної адміністрації
Ярослав ШИНКАРУК.

Прикарпатський край наче створений для поетів і любителів прекрасного, бо він сам — як пісня, як легенда. Іноді здається, що навіть час тут зупинив свій біг і спраглими очима дивиться на красу Карпат. Перлиною особливої краси у цьому Карпатському дивосвіті є Косівщина — самобутня, неповторна, багата на щедрих і талановитих людей...

Це прекрасний мальовничий куточок Гуцульщини, край дзеркально чистих і стрімких потоків, високих і загадкових гір, розкішних природних ландшафтів, різноманітних видів фауни і флори, гірського повітря і м'якого клімату, екологічно чистих продуктів, джерельної води, яка має цілющі та лікувальні властивості.

Косів здавна заслужено

вважають меккою декоративно-прикладного мистецтва, мистецькою столицею Гуцульщини. У ньому зібрані найрізноманітніші види народного мистецтва та побуту Гуцульщини, починаючи з ХVІІІ ст. і до наших днів. Широко представлені різьба і випалювання по дереву, художня обробка металу й шкіри, художня кераміка, ткацтво, вишивка, одяг, писанки, іграшки. Твори народних майстрів Косівщини експонують у музеях і приватних колекціях майже усіх держав світу.

Відомий далеко за межами України косівський ярмарок... Сюди ваблять різноманітні вироби з дерева, металу, вишивки, ткацтва, кераміки, шкіри, бісеру — всього не перелічиш. І все це — праця наших славних майстрів і народних умільців, творче джерело яких ніколи не замулиться і буде радувати і чарувати нас знову й знову.

Ще на початку ХХ століття Косів був популярним курортним містечком, куди приїздили на відпочинок гості з цілої Європи.

А сьогодні тут на них чекають незабутні враження: купання у чистих гірських річках з каскадами водоспадів, пішохідні та велосипедні мандрівки горами,

стрибки з парашутів, сплав по гірських річках... Ви будете мати можливість побувати на найвищих гірських вершинах Карпат, скуштувати бринзи та вурди у гуцульських колибах, здійснити прогулянку верхи на гуцульських конях, відвідати музеї, побувати в гостях у народних майстрів, поринути у вир стародавніх традицій.

Косівщина відзначається ще й високою духовною свідомістю. Вона багата на християнські святині й обряди, зберегла красу різдвяного й великоднього фольклору. Тут, у селі Хімчині, народився перший патріарх УПЦ КП святий Володимир (Василь Романюк).

Кожному, хто вже відвідав нашу землю, важко забути красу та чисте повітря Покутсько-Буковинських Карпат, мальовничу природу, сріблясті водоспади й цілющі джерела, чудові вироби місцевих майстрів, працелюбних гуцулів. Про гуцульську гостинність можна ще довго розповідати, але найкраще перекоонатися самому, побачити усе, щось помацати руками, а щось скуштувати і ще й додому привезти!

Голова Косівської районної ради
Андрій КЛУБ.

Фестивальна пісня

Вже осінь снує павутину,
Оранжеві тіні кладе,
А Косів гуцульську родину
На зустріч за руку веде.

Приспів:
Фестиваль, фестиваль!
Заклично лунають трембіти,
Лине пісня у даль,
Гуцульські еднаються діти!

Горить фестивальна ватра,
Несе тепло й радості цвіт.
Гуцульщино, ти чогось варт,
Хай знає про тебе весь світ!
Приспів.

Над Косовом — Божая Мати
Шле віру, надію й любов.
Вкраїні повік панувати,
А нам зустрічатися знов.
Приспів.
Олександра ВАСИЛАЩУК,
с. Шешори.

В чистих шкатулках — зорі далекі,
Нитки веселки — на рушниках,
Сонячні квіти — на дзбанах і глеках,
Казка співає в умілих руках.
Косове, тихе гуцульське містечко!
Серед усіх найвідоміших міст
Я б тебе також, як місто мистецтва,
Радо на карту всесвітню заніс.

Тарас ДЕВДЮК.

Фото Романа Печижака і Любомира Гавриша.

Не цураймося

До христу *

Про цю подію у літературному житті Косівщини, та й не тільки, хочеться говорити мовою її ліричного героя:
— Поредний газда зі Смовного — Василь Шкурган вивів межи люди вже другу свою дитину — книжку «Ади жию».

Власне, якби ті діти-книжки з-під Шкурганового пера не відділяло пару років, то назвав би їх «близничками», так вони одна одну продовжили, так рідно зрослися. Та й «одіж» для них робили батько і дочка Гордійчуки (художники-оформлювачі), і в світ вийти обом допомагали знов ті самі: Іван Вах (комп'ютерна верстка), Василь Гарасим'юк (редактор), Мирослав Лаук і Микола Близнюк (коректори). Та й будова однакова у них, як казала колись моя баба — половина співаної, половина казаної — поезія і проза. Різниця у назві та в тім, що в першій — «Кілько того світа» — автор дещо схильний у поезії до авангарду, а в другій книжці устами поезії заговорив до читача чистою прадідівською говіркою.

Йому конче треба було розповісти сучасному читачеві, зсуржикованому і збаламученому навіть у бесіді, що тота предківська мова, яка на диво мудро звучить у поезії, — то не те, чого варто встидати, використувувати лишень «у хаті» або в бесіді «зи старинев». А вже, як поза поріг ступив, то кон-

че, аби себе не ким-будь показати: або по-львівськи «прошу-перепрошую», або «фільтруй базар», щоби, не дай Боже, сільським або, ще гірше, гуцулом не виглядати.

А автор, до речі, новоприйнятий член НСПУ, не побоявся то простою бесідою високу поезію «збавити», а так щиро, по-домашньому заговорив нею зі сторінок книги, що, як живі, постали перед читачем і Рабинюки (не побоявся і відомих рідних прізвищ), і баба Ганька з дідком Коцем та «міськими» внуками, і Федурко з тим своїм «леп'єним» кашкетом, і рідні береги, що їх, «захлинаючись смієм», «глігає повінь», і олені, що «б'юти си рогами» на «Цвіличинних кафлях». Цю книжку треба не просто читати, її треба «смакувати», нею душу гріти, а подекуди таки облікати, як пише у передмові Василь Шкурган.

Варто додати, що автор, хоч і писав у науку «дітям-онукам», все ж звертався і до того покоління, котре його дивна поезія таки «впекла» в серце, бо, читаючи Шкурганові вірші, особливо той, де

«дід на печі домарит», так і чуеш голос давно покійної баби, що проказує наніч нам, дітям, нехитру байку про «постільці-дряпанці», що «дряпалися по стінці».

Хоч-не-хоч, а такі «впікає» в саме серце і розповідь про солодкі яблука з діднини, і доля Параски — «комсомолки сорокового року», і отота автором видихнута проблема не одного покоління:

... би то красно зайти,
до одвірка чоло не розбити,
би в хоробах не стати й забути,
а чо' ти прийшов...

Від імені «кумів»
Марія РАВШЕР.

* По наших селах заведено не показувати новонароджену дитину аж доти, поки її не «понесут до христу».

Отож, і ми всі, кому дорога ця книжка і її автор, несемо «Ади жию» перед вас, читачі, «до христу» і, як куми, гоноримося тим, що хтось із нас сорочину на тій дитині поправив, хтось «зашінок» зав'язав, а хтось залюбовано на руках тримав.

Районна організація Партії регіонів, депутатські фракції Партії регіонів у районній і міській радах щиро вітають жителів Косівщини з 20-літтям Незалежності України. Незалежність України відтворює загальнодержавну ідею і духовне оновлення, сприяє подальшому утвердженню патріотизму, надихає на добрі справи задля розбудови нашої України як демократичної, правової, економічно міцної, соціальної, знаної та впливової серед світової спільноти держави. Бажаємо вам міцного здоров'я, щастя і любові, миру, добра і злагоди, творчого натхнення і плідної праці на благо України, нашого талановитого і працелюбного народу!

Косівська районна організація НРУ, Косівський міський осередок НРУ щиро вітають усіх жителів району з Днем Незалежності.

Бажаємо щастя, добробуту, віри у себе, у завтрашній день, віри в Україну.

Минуле і сьогодення

Косівське товариство «Гуцульщина»

Створити таке товариство у нас, на Косівщині, першою запропонували союзниця-активістка Анна Богдан і світлої пам'яті колишня редактор районної газети «Гуцульський край» Людмила Городенко.

Новостворене товариство очолив колишній завідувач Косівського райВНО Дмитро Степанович Петрук. З 1996 р. районною організацією товариства «Гуцульщина» керує відомий поет, громадський діяч Василь Іванович Шкурган.

В.І.Шкурган вважає, що члени районної організації товариства «Гуцульщина» вносять значну лепту у розвій культури, освіти, просвіти мистецтва, духовності Косівщини. Про діяльність районного товариства схвально відгукнувся поет, письменник, громадський діяч Богдан Томенчук. Він вважає, що косівське товариство робить вагому і потрібну справу у розвитку самобутньої гуцульської культури і високого декоративно-прикладного мистецтва. Організуючи фестивалі, косів'яни прагнуть привернути увагу громадськості України та зарубіжжя до нашого краю задля його всебічного розвитку. Через виставки, що організують на фестивалях, оргкомітет намагається популяризувати традиційні види народного мистецтва, звичаї та обряди гуцулів. Завдяки фестивалям

підвищується соціальний і мистецький статус автентичного фольклору, виявляють самобутні творчі колективи, окремих виконавців та майстрів образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва.

Багата гуцульська самобутня культура, талановиті виробники митців гідно протистоять наступу маскультури. Добре, що в минулому залишилися гоніння на діалект, на місцеві традиції. Нині самобутній гуцульський фольклор знову засяяв діамантом.

Черговий Міжнародний фестиваль гуцулів для косів'ян і жителів Косівщини, безумовно, буде своєрідним творчим звітом. Віриться, що і на цей раз наші талановиті краєзнавці гідно покажуть щедрі свої дарунки й багатогранне обдарування. Чудодійна неповторна краса серпневої природи наповнить учасників і гостей цього Міжнародного форуму доброю енергією, світлим настроєм, надихне на розкрилля хисту й талант.

Іван МИСЮК,
член Косівського товариства
«Гуцульщина».

31 серпня буде здійснювати прийом громадян народний депутат України, голова обласної організації Партії регіонів Василь Михайлович Чуднов.
Прийом проводитимуть за адресою: м. Косів, вул. Незалежності, 55.
Попередній запис за тел.: 2-46-44, (067) 6750144.
Початок прийому о 10 год.

Передсвяткова толока

20 серпня Косівщина брала участь у Всеукраїнському суботнику

Його організувала районна влада.

Працівники усіх державних служб, організацій, установ, зокрема: райдержадміністрації, міської ради, управління соціального захисту населення, ДПІ, управління Пенсійного фонду, лікарні, відділу освіти і т.д. прибрали територію довкола своїх службових приміщень, біля пам'ятників, фарбували перила мостів, білили дерева тощо. Працівники відділів освіти, статистики і спортивної школи разом із начальником В.Козьменчуком зробили порядок, зокрема скопили траву, біля пам'ятника Т.Г.Шевченкові. Біля Будинку культури і навпроти, по обидва боки річки Рибиці, наполегливо працювали державні службовці під керівництвом першого заступника голови РДА І.Грималюка і Косівського міського голови М.Фокшея. У всіх було на меті — навести порядок до очікуваного свята усієї держави — Дня Незалежності України, а також Міжна-

родного гуцульського фестивалю.

І здивувало лише одне — за словами міського голови, вказівки прибрали чи, принаймні, скопити, на жаль, уже чагарникові трави біля житлових будинків, приватних відпочинкових і торговельних закладів було дано кожному (і по декілька разів), та деякі жителі Косова виконувати їх того дня ще не поспішали. Тож сьогодні, уже після святкування, залишається лише пройти вулицями міста, щоб переконатися у тому, яким є ставлення людей до вшанування державного ювілею, а може, — й до самих себе.

Вл. інф.

РИНОК ПРИДБАННЯ У ГРУПАХ: ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ

Бурхливий розвиток так званого ринку альтернативного фінансування привів до появи компаній, що пропонують свої послуги тим споживачам, які через певні причини не можуть або не хочуть ставати клієнтами банківських установ. Цьому немало сприяли самі банки, дотримуючись в останні роки досить жорсткої політики в плані вимог до потенційних позичальників. Недивно, що українці масово почали звертатися до альтернативних способів вирішення проблеми недостатчі готівкових коштів.

Мабуть, однією з найбільш своєрідних для українського населення форм споживчої активності є придбання/купівля у групах. Ринок придбання товарів у групах в Україні сформувався ще задовго до кризи і скорочення банківського кредитування. Тільки за даними видатних операторів ТОВ «АВТО ПРОСТО» і ПрАТ «АІСЕ Україна», працюючих на автомобільному ринку, понад 41 000 українців вже отримали автомобілі через їх програми, а ще тисячі клієнтів стануть автовласниками в найближчому майбутньому. Ці цифри не дозволяють проігнорувати реально існуючий попит на такі послуги. Об'єм і потенціал цього ринку очевидні. Інша справа, що він відрізняється неоднорідністю і не всім зрозумілою специфікою. Звідси сприйняття купівлі у групах як «неправильного кредиту», а подібних компаній як «недобанки».

Чи є добросовісні оператори на ринку придбання у групах? Безумовно. Є ознаки, які допоможуть потенційному клієнтові відокремити «зерно від плевел» — добросовісного адміністратора від тих, хто не є такими. Передусім, це ім'я бренду яке добросовісний адміністратор не стане втаювати у своїх рекламних оголошеннях, що нерідко ще можна бачити на практиці. Також мають значення репутація і надійність партнерів-постачальників товару, що придбався, кількість одиниць товару, що розподіляється щомісячно серед клієнтів програми, прозорість розподілу товару, соціальна активність компанії. Важливий момент: в договорі добросовісного адміністра-

тора буде чітко вказано що йдеться саме про формування груп учасників з метою придбання товарів того або іншого виду, наприклад, автомобіля з вказівкою конкретної марки і моделі.

Для споживачів фінансових послуг, що сумніваються чи варто скористатися тією чи іншою пропозицією, є хороша новина: настають зміни. Недавні зміни в українському законодавстві віднесли адміністрування придбання товарів у групах до фінансових послуг. Найближчим часом мають бути розроблені умови ліцензування діяльності адміністраторів. Варто відмітити, що лідери ринку зовсім не чинять опір майбутньому ліцензуванню. У серйозних адміністраторів вже давно визріло розуміння того, що формалізація й уніфікація правил діяльності сприятиме розвитку систем придбання у групах і захистить споживача від недобросовісних операторів, що приведе до кращого сприйняття суті цієї послуги суспільством.

Таким чином основа для глибоких та якісних перетворень на вітчизняному ринку купівлі у групах закладена.

Артем ПОГРАНИЧНИЙ

0-800-500-348

БЕЗКОШТОВНО зі стаціонарних телефонів в межах України, з мобільних телефонів за тарифами мобільних операторів.

www.autotak.com.ua

Вони прославили Гуцульщину

У сяйві імені Т. Г. Шевченка: лауреати Національної премії України – наші країни

Національна премія України ім. Т.Г.Шевченка є найпрестижнішою творчою відзнакою за вагомих внесок у розвиток культури, мистецтва, архітектури. Косівщина – унікальний край, багатий на таланти, тому й не дивно, що саме вона подарувала Україні десять лауреатів цієї високої відзнаки, які є гордістю всієї України.

**Ганна
Василащук**
(1924-2004),
ткаля.

Народилася у с.Шешорах у селянській родині Василя та Людвіги Братівників. Упродовж свого яскравого життя вона була учасницею усіх культурних заходів у сільському клубі. Але її талант ніби причаївся, щоб вже у зрілому віці проявитися у ткацтві. Сама творила узори і придумувала їм назви. Передати поетичні строфи мовою кольорів та орнаментів – новий і цікавий напрям у мистецтві.

Наближався Шевченківський ювілей. Ганна Василівна вирішила вшанувати улюбленого поета рушниками під назвою «Вінок Кобзареві», у яких барвами і їх відтінками зуміла передати головний зміст безсмертних поезій великого Тараса, їхню образність, розмаїтість.

З рушників гуцульської ткалі, присвячених Кобзареві, було створено виставку у Державному музеї Т.Г.Шевченка в Києві.

Ганна Василівна здобула Шевченківську премію у 1968 р. і стала першою із десяти наших краян-лауреатів.

**Дмитро
Павличко**

(1929), поет, перекладач,
літературознавець.

Народився у селі Стопчатіві. Майбутній поет готував себе до наукової праці на літературній ниві. Поезія перемогла, однак не знищила інтересу до літературознавства і критики.

Дмитро Павличко – поет тематично розлогий, майстер чи не всіх поетичних жанрів. Він дав нашій літературі блискучі зразки поеми, притчі, балади, рубаїв, короткого вірша, різних форм ліричної і філософської поезії. Чимало його віршів покладено на музику відомих композиторів.

Д.Павличко – лауреат Державної премії ім. Т.Г.Шевченка (1977) за книгу поезій «Любов і ненависть». Його перекладацьку діяльність також відзначено багатьма літературними преміями.

2004 року Дмитро Павличко одержав найвищу державну нагороду – «Герой України».

**Володимир
Шевчук**

(1939-2009),
художник, графік,
інтер'єрник.

Народився в с. Зеленому Гаю Заліщицького району на Тернопільщині, але Косів став для нього рідним з 1955 р. – з часу вступу до Косівського училища прикладного та декоративного мистецтва.

Рисунк і живопис у той час викладали відомі українські художники Є.Я.Сагайдачний, М.Р.Варення, Я.О.Очеретко та В.О.Лебедев. Володимир працював у творчій групі Косівської фабрики «Гуцульщина». Згодом навчався у Львівському інституті прикладного та декоративного мистецтва, а після його закінчення знову повернувся до Косова на фабрику «Гуцульщина», де згодом став головним художником. Володимир Олексійович упродовж 20-ти років очолював творчу групу ВХО «Гуцульщина».

Творчість художника є багатогранною. Він є автором проекту тематичного gobелену «Червові маки» для залу урочистих подій у м. Косові.

Важливе місце у творчій діяльності В.Шевчука займає інтер'єрне оформлення громадських споруд: кафе, магазинів, ресторанів у містах Львові, Києві, Москві.

На особливу увагу заслуговує оформлення інтер'єру музично-драматичного театру ім. І.Франка в м. Івано-Франківську. До виконання цих робіт був залучений косівський різьбяр Василь Лукашко та інші.

У 1982 році Володимир Олексійович Шевчук і Василь Миколайович Лукашко у числі авторів і виконавців оформлення інтер'єру Івано-Франківського театру ім. І.Франка були удостоєні Державної премії України ім. Т.Г.Шевченка.

**Роман
Іваничук**

(1927),
письменник,
літератор.

Народився у селі Трачі. Як літератор Іваничук виховувався в атмосфері новелістичної школи Стефаніка, яким захоплювався ще його батько, простий сільський учитель, перший його літературний критик і наставник.

Популярність прийшла до Іваничука після появи у 1968 р. історичного роману «Мальви», який був офіційно заборонений, вилучений із бібліотек і повернувся до читача через роки. Проте ім'я автора роману читачі запам'ятали і кожного його нового твору очікували з нетерпінням і хвилюванням.

Історія у творах Р.Іваничука – це велетенський у часі простір людського життя, об'єднаний в один цикл, в один великий роман про рідну землю і її народ.

Упродовж майже півстоліття творчої діяльності письменника вийшло близько 60 книг, 16 історичних романів.

За романи «Вода з каменя» і «Четвертий вимір» Р.Іваничук був удостоєний Державної премії ім. Т.Г.Шевченка (1985). У 2009 р. письменнику присвоєно звання «Герой України» з врученням ордена Держави.

**Василь
Лукашко**

(1935-2008), різьбяр.

Народився в с. Сподній у селянській сім'ї. Після закінчення школи пішов вчитися до відомого майстра-різьб'яра Миколи Гавриша, а вже з 1978 р. почав працювати у творчій бригаді ВХО «Гуцульщина» під керівництвом головного художника В.О.Шевчука, куди входили кращі різьб'ярі, столяри, килимарі. Це їхніми талановитими руками при оформленні обласного музично-драматичного театру вдало поєднано різні матеріали: дерево, кераміку, скло, а кожен твір дарує естетичну насолоду і має мистецьку цінність.

**Федір
Погребенник**

(1929-2000),
відомий
український
літературознавець,
фольклорист, культуролог.

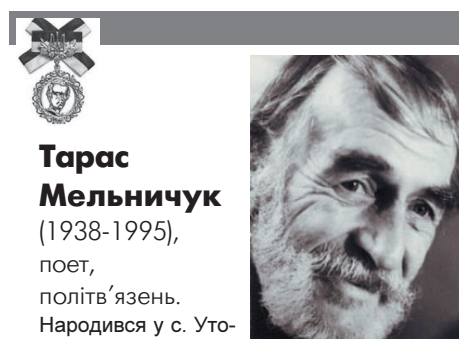
Народився в багатодітній сім'ї в с. Рожнові.

Після здобуття середньої освіти продовжив навчання у Чернівецькому державному університеті, на філологічному факультеті, який успішно закінчив 1953 року. З 1959 р. працював в Інституті літератури ім. Т.Шевченка АН УРСР у Києві.

Федір Петрович – автор понад 1300 наукових публікацій у галузі літературознавства, фольклористики, журналістики, зв'язків української культури зі світом тощо. Підготував численні видання літературної класики – твори І.Франка у 50-ти томах (за цю роботу одержав Національну премію ім. Т.Г.Шевченка в 1988 р.), Г.Хоткевича, О.Кобилянської, В.Стефаніка, М.Черемшини та ін. Автор монографій, присвячених творчості Л.Мартовича, О.Маковея, В.Стефаніка, українським пісням і думам.

Ф.Погребенник – автор розділів академічних історій української літератури та літературної критики численних енциклопедичних статей (УРЕ), УРЕС, Шевченківського і літературознавчого словників, дослідник українського письменства у діаспорі. Залюблений у фольклор, досліджував, публікував і пропагував його на радіо. Як колекціонер влаштував виставки раритетних видань, авторські передачі.

Ім'я Федора Петровича Погребенника присвоєно школі у його рідному селі Рожнові.

**Тарас
Мельничук**

(1938-1995),
поет,
політ'язень.

Народився у с. Уторопах. Мав від природи яскравий, самобутній і щедрий талант.

Т.Мельничук – автор поетичних книжок «Несімо любов планеті», «Із-за ґрат», «Князь роси», «Строфи з Голгофи», «Чага», численних добірок віршів у журналах, альманахах, колективних збірках, газетах.

Життєвий шлях Тараса був важким і тернистим. Поет мав достатньо можливостей, щоб створити для себе легке життя. Але він мав ще й талант, а талант Бог дає людині для того, щоб вона поділилася ним з іншими.

За назвою збірки поезій «Князь роси», відзначеної Шевченківською премією (1992), поета часто теж так називали. У цій чистій росі вічно випромінюватиметься сонце бенкетної душі великого Князя української поезії.

**Марія
Стеф'юк**

(1948), оперна
співачка, народна
артистка України,
народна артистка
СРСР, Герой
України.

Народилася у селі Рожнові. Закінчивши в 1972 році вокальний факультет Державної консерваторії ім. П.Чайковського, назавжди зробила свій вибір – обрала оперний спів.

Вона прийшла до уславленої Київської

опери, коли там на повну силу творили такі видатні майстри як: Євгенія Мірошниченко, Белла Руденко, Гізела Ципола.

Марія Стеф'юк була другою українською співачкою після Соломії Крушельницької, яка не стажувалася, а з величезним успіхом співала у Міланському «Ла Скала» (1991 р.) в опері Мусоргського «Сорочинський ярмарок».

За виконання головних партій в операх «Царева наречена» М.Рильського-Корсакова, «Ріголетто» Джузеппе Верді в 1998 р. їй присвоєно Державну премію ім. Т.Г.Шевченка. За заслуги перед Батьківщиною у 2003 р. нагороджено орденом княгині Ольги.

**Василь
Герасим'юк**

(1956), поет.

Народився у Караганді, де відбували заслання його батьки. Дитинство його проходило у Прокураві, куди родина повернулася після заслання. Вірші почав писати у початкових класах. З легкої руки редактора газети «Радянська Гуцульщина» Олександра Бартоша Василеві вірші часто друкували у районній газеті. Але до своєї першої збірки В.Герасим'юк ішов ще десять літ. І це був добрий знак долі, бо на навчання до Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка він прийшов уже сформованим молодим поетом.

Вірші В.Герасим'юка насичені карпатським колоритом, вони і досі пахнуть смерекою і чебрецем.

У березні 2003 року Василеві Герасим'юку присвоєно Національну премію України ім. Т.Г.Шевченка за збірку віршів «Поет у повітрі». Слово В.Герасим'юка не просто важке й вивірне. Воно заряджене особливою енергетикою, що здатна проникати у найпотаємніші глибини нашого естета і повертати навиворіт наші душі, повертати їх до повнокровного життя.

Віра Вовк

(Селянська), (1926),
поет, прозаїк,
драматург,
перекладач.

Народилася у Бориславі, але батько Віри, Остап, походив з Тюдова, деякий час родина жила у Кутах. Пізніше Віра згадувала: «Це було вже в Кутах, над Черемошем, не в Бориславі. Мій батько мав уже при Косівській вулиці свою канцелярію, і до нього приходили з гір дядьки з мащеням волоссям і пахучими кептарями зарадитися... Життя на черемошевім піску я рівняю з усім свіжим і здоровим...».

Навчалась Віра Вовк у Німеччині, вищу освіту здобула в університеті у Ріо-де-Жанейро. Стала доктором філософії, професором, завідувачем кафедри порівняльного літературознавства.

Вона пише українською, німецькою, португальською мовами. У 1959 р. в Бразилії видала «Антологію української літератури». У 1960-х двічі приїжджала в Україну, видала низку поетичних збірок, стала лауреатом літературних премій багатьох країн, а звання лауреата Державної премії ім. Т.Г.Шевченка одержала в 2008 р. за: «Поезії» — 2000; «Проза» — 2001; «Спогади» — 2003; «Сьома печать» — 2005; «Романзілля» — 2007.

В одному інтерв'ю Віра Вовк сказала, що вважає своїм «найбільшим завданням поза Україною – плекання і поширення нашої культури». І це завдання вона виконує достойно, як виконали його усі наші країни – лауреати Національної премії України ім. Тараса Григоровича Шевченка.

Це тільки окремі сторінки із життя і творчості лауреатів найпрестижнішої української премії. Тих, хто хоче дізнатися більше, запрошуємо до Косівської центральної бібліотеки.

Підготувала П. ГУРАЛЮК,
завсектором краєзнавства
Косівської ЦРБ.

Мистецька династія

Василь і Микола Девдюки — основоположники Косівської школи різьбярства

**Василь Григорович
ДЕВДЮК**

Народився 8 червня 1873 року. Навчався у Старокосівській народній школі, закінчив народну школу в селі Яворові Косівського району.

Уже в 1887 році, в 14 років, за участь у Крайовій художньо-промисловій виставці у місті Кракові у Польщі був нагороджений дипломом і бронзовою медаллю. Схвальний відгук про експозицію творів молодого майстра на господарсько-промисловій виставці в місті Косові 1904 року залишив у історії перший Президент УНР, історик Михайло Грушевський.

Помітивши унікальний талант до різьбярства, члени комітету Коломийської господарсько-промислової школи, після служби В.Девдюка в австрійському війську на Балканах, направили його удосконалювати свої знання на курси до столиці Австрійської імперії — Відня. Там юнак зі Старого Косова два роки навчався на курсах художніх промислів (1902–1904). У 1906-му півроку вивчав у Сараєві народне мистецтво південних слов'ян.

З 1905 року по 1918-й працював викладачем Вишницької школи столярства, токарства, різьбярства і металевої орнаментики на Буковині, яку покинув через румунську окупацію.

Брав активну участь у громадському житті краю. Заснував у Старому Косові товариство «Просвіта», яке очолював тривалий час. У 1914 році став не лише

одним із ініціаторів спорудження у місті Косові пам'ятника Т.Г.Шевченкові, але й поофірував під нього власну землю навпроти свого будинку, брав участь у насипанні кургану.

У 1920 році створив у власній будинку в місті Косові приватну трирічну школу різьби, в якій навчав талановитих гуцульських хлопчаків. Львівська фірма «Доставта» допомогла йому купити столярний і токарний верстати. В.Г.Девдюк був вимогливим педагогом, прагнув зробити зі своїх учнів справжніх майстрів. З першого набору тільки троє з них отримали свідоцтво. А всього з 1920 по 1939 роки зі школи В. Г. Девдюка вийшло 45 майстрів народного мистецтва.

У 1939 році взяв участь у створенні артлі «Гуцульщина» в місті Косові. Належав до Спілки художників УРСР. Його портрети малювали відомі художники: Станіслав Дембіцькі (Польща), заслужений художник України Василь Сидорук, Михайло Фіголь, Геннадій Малявський, Анатолій Калитко.

Великий вплив на творчість В.Г.Девдюка мали творчі традиції родини Шкрібляків, особливо Василя Шкрібляка — його товариша, вчителя. З часом у творчості Василя Григоровича переважають індивідуальні риси, притаманні саме його стилю.

В.Г.Девдюк був сміливим новатором: винайшов способи фарбування дерева для інкрустації. Працював над різноманітними технологічними прийомами фарбування дерева у різні відтінки (чорного та червоного кольорів), використання в інкрустації металевих тонких пластин, дротика, бісеру. Улюблені мотиви «пряжки» мали безліч варіантів виконання. Досконало володіючи технікою «сухої» різьби, на початку ХХ століття вперше запровадив для декорування перламутр і покриття виробів політурою.

Здійснив вдалу спробу втілення орнаментів традиційної гуцульської різьби у керамічних виробах. Один із перших робив керамічні вироби: плесканець, 1920-ті рр. — зберігається у Коломийському музеї народного мистецтва Гуцульщини та Покуття, кахельну піч (п'єц), 1920-ті рр. — яка зберігається у родині Девдюків. На одній із кахельних печей є авторський напис: «ВЛАСНОРУЧНА РІЗЬБА ВАСИЛЯ ДЕВДЮКА НА КАХЛЯХ У ТОМАША НАППА В КУТАХ».

В.Девдюк чудово опрацьовував традиційні форми гуцульських меблів, його набори: шафки, столи, крісла, карнизи були зручними, доцільними та традиційно декоративними. Вжиткові предмети автора — альбоми, рамки, кубки, підноси, тарелі, свічники-триїці тощо — ставали справжніми творами мистецтва. Вишуканість, вибагливість, деяка еkleктичність форм 20-40 рр. була пов'язана з побажаннями замовників.

Василь Григорович займався також художньою обробкою металу: виготовляв лускоріхи, ножі, стремена, топирці, люльки (1912 рік — виставка в Коломиї, де представив лускоріхи, топирець), художнім випалюванням по дереву.

Твори митця зберігають у музеях Косова, Коломиї, Чернівців, Івано-Франківська, Львова, Києва, Москви, Санкт-Петербурга, у приватних колекціях.

Збереглися золоті й срібні медалі, дипломи, грамоти і похвальні листи, якими відомого майстра було нагороджено за участь у престижних виставках у Польщі, у всесоюзних та інших.

Помер Василь Григорович Девдюк 3 травня 1951 року.

Девдюк Василь Григорович — провідний майстер різьби по дереву на Гуцульщині першої половини ХХ століття, основоположник Косівської школи різьбярства, металевої оздобы, столярства і токарної справи, засновник і викладач Вишницької школи столярства, токарства, різьбярства і металевої орнаментики (1905–1918 рр.) на Буковині, викладач у власній приватній трирічній школі-майстерні різьблення.

Девдюк Микола Васильович — син Девдюка Василя Григоровича. Теж провідний майстер різьби по дереву на Гуцульщині першої половини ХХ століття, викладач у приватній трирічній школі-майстерні різьблення свого батька, політ'язень комуністичних таборів.

Микола Васильович ДЕВДЮК

Народився 15 грудня 1904 року.

Прекрасно володів технікою «сухої» різьби, інкрустацією деревом, перламутром, металом, бісером. Як і батько, значну увагу приділяв формі виробів. Шафки, шкатулки, рамки до картин, пудрениці, альбоми, ножі, письмові ручки, топирці, папіросниці, касетки до карт, рахви, тарелі, свічники-триїці, світильники, вішалки, полочки, крісла, булави, столи, підноси, лінійки, напрестольні хрести, ліски до церкви, кіоти прикрасив авторськими композиціями, які розробляв на основі традиційної гуцульської різьби. Мав дар до творення оригінальних композицій, де завжди декор пов'язував з формою твору.

Він був справжнім майстром-різьбярем — гідним спадкоємцем традиції свого батька Василя Григоровича Девдюка. Микола Васильович допомагав у проведенні навчання у приватній школі різьби свого батька, а згодом мав і своїх учнів, серед яких 16 стали майстрами народного мистецтва.

У 1930 році виготовив кіот до нової української греко-католицької парафіяльної церкви Різдва Пресвятої Богородиці у Ворохті, який зберігся і донині.

Репресований 1940 року. З 25 січня 1941 року по 1957 рік перебував у в'язницях, концтаборах і на засланнях, де також виготовив низку робіт, про що свідчать документи з фотоархіву родини Девдюків. Після повернення у рідні краї продовжував творчо працювати. Однак, довгі роки політичного ув'язнення підірвали його здоров'я. Микола Васильович з 1968 року до 1991-го тяжко хворів, фактично був прикутий до ліжка. Багатомислямцем задуманим творам не судилося побачити світ.

За два роки до смерті прийшла запізніла звістка про безсмертність винасеного вироку та ув'язнення. Реабілітований військовою прокуратурою 31 березня 1989 року.

Його портрети малював відомий художник Анатолій Миколайович Калитко.

Нагороджений дипломом та срібною медаллю за участь у виставці у 1933 році.

Його твори та зразки гуцульських художніх виробів експонували на виставках у Москві, Києві, Львові, Коломиї, Косові, Кутах, їх зберігають у музеях Косова, Коломиї, Львова, Києва, у приватних колекціях.

З метою вшанування пам'яті про Василя Григоровича і Миколи

Васильовича Девдюків доцільно започаткувати для кращих студентів Косівського інституту

прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв стипендію у номінації «Молоді таланти різця», а при Косівській регіональній організації Національної Спілки майстрів народного мистецтва України — премію імені Василя та Миколи Девдюків у номінації «Народний майстер і педагог», а також назвати у місті Косові їх іменами вулицю, розробити проектну пропозицію щодо виготовлення у майбутньому їм надмогильних пам'ятників і впорядкування могил.

Є вже рішення сесії Косівської міської ради про виділення ділянки на колишній землі родоводу Девдюків біля пам'ятника Тарасові Шевченкові у Косові. Вона буде використана під будівництво музею-садиби основоположників косівської школи різьбярства Василя і Миколи Девдюків.

У дні проведення ХІХ Міжнародного гуцульського фестивалю 27-28 серпня 2011 року в місті Косові повинні бути встанов-

лені перший камінь та меморіальна плита на місці побудови згаданого музею.

Ігор ЯРЕМИН,
кандидат медичних наук,
доктор філософії, секретар
Косівського осередку Наукового
товариства ім. Шевченка, лікар
ортопед-травматолог Косівської
ЦРЛ (правнук В.Г. Девдюка).

На світлинах:

Різьбяр В.Г. Девдюк. Портрет. 1999 рік. Автор Анатолій Калитко.
В.Г.Девдюк. Таріль. Початок ХХ століття. Зберігається у КМНМГП ім. Й. Кобринського.
В.Г.Девдюк. Кахельна піч (п'єц). 1920-ті рр.

Різьбяр М.В.Девдюк. Портрет. 1998 рік. Автор Анатолій Калитко.
М.В.Девдюк. Шкатулка. 1957 рік.

М.В.Девдюк. Кіот. 1930 рік. Знаходиться в Українській Греко-Католицькій Парафіяльній Церкві «Різдва Пресвятої Богородиці». Селище Ворохта.

Духовна святиня

Найстаріша церква Косівщини

3 глибини віків

— Церква з усіх боків обгороджена водою, — розповідає підприємець, депутат районної ради і краєзнавець Василь Табахарнюк. — У ній закладено дуже велику християнську інформацію. Це п'ятизрубний храм, в основі якого — форма хреста. Два потоки, які протікають біля церкви, мають символічну для християн назву Йордан, а покровителем нашої церкви вважають Івана Хрестителя. З покоління у покоління пістиньчани передають цікаву легенду. Розповідають, що церкву планували будувати на протилежному березі ріки. Але три ночі підряд невидима сила переносила будівельні матеріали (підготовлений зруб) на інший бік — туди, де її, зрештою, і збудували.

Здається, увесь цей час старовинний храм і справді оберігає потужна чудодійна сила. Дерев'яну споруду не спопелив вогонь, не знищила безжална стихія, на неї не наважились підняти сокиру зади-атеїсти.

У 30-х роках минулого століття пістиньці вбрали церковні стіни у «корсет» із бляхи. Фахівці-історики, особливо зарубіжні, за серце хапаються, коли бачать таке «знуцання» над унікальною пам'яткою дерев'яного зодчества. А місцеві жителі вважають, що саме в такий спосіб зберегли свою церкву від руйнування.

До 1990 року у ній діяв музей кераміки. Після відродження незалежної України пістиньці повернули храм до релігійного життя.

Отець Петро Дяків, церковний комітет (голова Петро Бейсюк, заступник — Юрій Гаврилків) та усі парафіяни з такою любов'ю і пошаною ставляться до своєї старенької церкви, що, здається, небо до її куполів прихилили б, якби змогли. Її відремонтували, замінили прогнилі конструкції, відтворили настінний розпис за всіма правилами сакрального живопису, впорядкували прилеглу територію і старий цвинтар.

Майже шість років вели нещадну війну з короїдою і отримали в ній перемогу. Василь Табахарнюк ділиться набутим досвідом: «Методом проб і помилок ми знайшли оптимальні, на наш погляд, засоби боротьби з цим шкідником. Спершу пропитували деревину живичним скипидаром, потім у кожен дірочку за допомогою шприца заливали спеціальну рідину. Це дуже тривала і трудомістка робота, але подивіться сьогодні на стіни церкви — нема жодної червоточини, хоча раніше їх було безліч», — гордо каже Василь Васильович.

Меценати Іван Мо-

Автошлях до курортних Шешорів завжди жвавий. Жителі та гості Косівщини поспішають туди, щоб пірнути у животворну прохолоду знаменитих сріблястих водоспадів. Та лише справжні туристичні «гурмани» знають, що на одному з поворотів цієї звивистої дороги, у селі Пістині, захищена горами і древніми оборонними валами, стоїть унікальна пам'ятка історії та архітектури, найстаріша сакральна споруда району — церква Успення Пресвятої Богородиці. Наші предки збудували її на славу Богу далекого 1600 року. Аж дух перехоплює, коли починаєш замислюватися, які часи вона пережила, що встигла «побачити» впродовж довгих і непростих чотирьохсот літ!

сейчук і Василь Табахарнюк побудували сходи (по обидва боки ріки) на дорозі, що веде до храму. Вона тут теж унікальна. Щоб потрапити до церкви, треба спершу спуститись з берега вниз. Легко долася по-газдівськи вимощені сходинок і несподівано потрапляєш в оазу неповторної краси — перед очима з'являється чарівне плесо, гідне пензля талановитого живописця. Через ріку веде підвісна кладка. Йдеш нею — неначе у повітрі плывеш. Небесна блакить скрізь: під ногами і над головою. Наступний відрізок шляху веде вгору. Він теж вимощений гарною тротуарною плиткою. Високі дерева напнули над доріжкою шатро із зеленого листя. Чиясь дбайлива рука навіть шпаківню до дерева причепила.

Перед брамою церковний комітет встановив гарні лавочки. Тут можна посидіти після служби Божої, помилуватись краєвидом, поспілкуватись з друзями і ріднею. У такому гарному, затишному і віками намоленому місці починаєш розуміти глибокий зміст слів «Божа благодать».

Мекка для туристів

Пістиньська церква Успення Пресвятої Богородиці викликає дуже велике зацікавлення у туристів з України і з-за кордону, особливо з Польщі. У церкві є образ святої Варвари, до якого спеціально приїжджають помолитись поляки-паломники.

Вражає старовинний іконостас. Давним-давном його перенесли з іншого, більшого храму, тому йому тут трохи затісно.

Недалеко від церкви є знаменита Іванова криничка. Її воду вважають дуже помічною для хворих очей.

За активного сприяння Василя Чужака до самісінької церкви проклали трубу довжиною 1100м. Нею тече вода з джерела, яке ніколи не пересихає і впадає у потічок Йордан, постійно живить його. Кажуть, що вода з нього теж має цілющі властивості, схожа на йорданську. Вона чотири місяці не псується і не втрачає своїх смакових властивостей.

Біля рукотворного джерела на подвір'ї церкви встановили скульптуру її покровителя — Івана Хрестителя, кошти на яку офірував Василь Гаврилків.

Петро Пліхтяк і Василь Табахарнюк профінансували будівництво ошатної «альтанки», яка захищає скульптуру і джерельну воду.

Біля церкви росте дуб — один з найстаріших у районі. Навіть старожити не пам'ятають його молодшим і меншим. Цей гордий велетень невідомо яким чином вкоренився на вершечку високої скелі, наче гігантський спрут, обплутав її своїми міцними коріннями так, що вже й зрозуміти важко, хто кого тримає: скеля — дуб чи дуб — скеля.

— Біля нашої церкви є дуже цікаві місця — печери вапнякового походження, у яких жили монахи-пустельники. Збереглися також залишки рукотворних валів, адже Пістиньський монастир мав оборонне призначення. На кладовищі біля церкви є три старовинні надмогильні хрести. На одному з них навіть можна розібрати дату — 1744 рік. Тут є стільки історичних нашарувань, що це місце може претендувати на створення ще одного духовного центру Косівщини, на зразок Здвижінського, — вважає Василь Табахарнюк.

То не просто екзальтовані слова залюбленого у рідне село краєзнавця. Ця стародавня церква, місце довкола неї — потужний енергетичний згусток історичної, духовної, сакральної, національної пам'яті гуцулів, що манить до себе, відроджує і облагороджує душу.

Аліса МУДРИЦЬКА.
Фото автора.

ДОВІДКА.

Перша письмова згадка про село Пістинь з'явилась у 1375 році.

Згідно з легендою, воно було засноване монахами. Прийшовши сюди і побачивши незаймані землі, вони сказали: «Пусто тут, безпечно тут, тож піст триматимемо, щоб Бог благословив це місце на безпечне щасливе проживання...». Поселення розквітало завдяки соляному промислу, яке забезпечувало більшу частину його доходів.

У 1600 році в західній частині села спорудили дерев'яну п'ятизрубну церкву Успення Пресвятої Богородиці, а для захисту від знищення і розорення святині навколо неї звели монастирське укріплення, з валами і кам'яними мурами, завдяки чому церква збереглася і до наших часів.

У 1786 році село Пістинь отримало Магдебурзьке право і стало містом. У поселенні формується типове містечкове передмістя. У 1870 році в ньому нараховувалось 2976 жителів.

Наприкінці XIX — на початку XX ст. село Пістинь славиться кушнірством. Майстерність пістиньських кушнірів була відома не тільки в усіх довколишніх селах, а й на Коломиїщині, Снятинщині.

Пістиньську церкву Успення Пресвятої Богородиці часто відвідують паломники польського походження. У день нашого приїзду ми випадково зустріли там родичку легендарного Аполлінарія Тарнавського, уродженку Великобританії, громадянку США та її чоловіка.

Василь Табахарнюк показує залишки оборонного валу.

Внаслідок двох світових воєн забудова середмістя Пістиня повністю втрачена. Адміністративний статус містечка — також. Найбільший розвиток пістиньського гончарного промислу припадає на XIX — початок XX ст. Розвивається виробництво мальованих керамічних творів, зокрема мисок і дзбанів. Спадщина народної кераміки села Пістиня дивує своєю технологією, широкою типологією ви-

робів, багатством форм і вишуканим оздобленням.

Село має багату культурно-просвітницьку, літературну, політичну та релігійно-духовну спадщину. Окрім того, Пістинь володіє багатими історико-культурними, рекреаційними ресурсами і потребує охорони. Гірський рельєф, особливості природних умов і ресурсів села утворюють гармонійне етнографічне середовище.

Дорогу сваху, подругу, сусідку, братову **РАДИШ МАРІЮ ВАСИЛІВНУ** з с. Кобак щиро вітаємо з ювілеєм і виходом на пенсію.

Летять роки, мов лебеді у вирій, Життя іде –

його не зупинить.

З днем народження вітаємо щиро нині, Здоров'я, радості бажаємо сповна. Хай будуть поруч віра і надія, Як два крила, що впасти не дадуть, І сам Господь по милості наділить Ще довгих літ, що сонцем виграють. Хай зло далекими стежками обминає, А успіх супроводжує у всьому і завжди. Нехай в душі тільки весна буває Без клопотів, печалі і журби.

З повагою і любов'ю сват Іван з сім'єю, М.М.Никифорчич з сім'єю, Ганна Негрук, М.Д.Кондревич з сім'єю, Л.М.Сколиб'юк з сім'єю та Е.О.Фенчук.

Найдорожчу для нас людину – коханого чоловіка, люблячого татуся **КІЩУКА ІГОРЯ МИХАЙЛОВИЧА** щирозсердечно вітаємо з 30-річчям.

Наш славетний і рідний, найкращий у світі,

З Тобою нам завжди захищено і світло, Ти – гарний господар і татко чудовий, Даруєш турботу і море любові. Спасибі за ласку, за руки умілі, Що вмійш підтримати словом і ділом, Щоб в рідному домі

нам було надійно і щиро,

Живи нам на радість у щасті та мирі. Хай Бог посилає здоров'я і сили, У дружній родині усі ми щасливі.

З любов'ю дружина **Гаяля**, синочки **Ростиславчик** і **Денисик**.

Дорогу матусю, люблячу бабусю **ЛУЧАК МАРІЮ МИХАЙЛІВНУ** з с. Рибного вітаємо з 60-річчям.

Спасибі, матусю, спасибі, рідненька, За те, що теплом зігрівасте нас, За те,

що в щасливий і скрутну хвилину

Ми можемо серцем схилитись до Вас. Спасибі, матусю, що Ви нас зростили І щастя, і долю дали.

За руки невтомні і серце ласкаве Низький Вам уклін до землі.

Спасибі, матусю, за ночі безсонні, За лагідність серця і мудрість буття. Без Вас, наша рідна, не було б ні сонця, Ні радості, щастя, не було б життя.

Ми завжди пишаємось Вами, рідненька, За руки Ваші золоті,

За серце, що зовсім не знає спокою,

Хай хороше буде Вам у житті.

Щоб жили Ви ще довго із нами,

Благослови многії літа,

Боже, нашій мамі.

З повагою і любов'ю син, дочка, зять, онуки.

Дорогу матусю, бабусю, прабабусю **БОЙЧУК МАРІЮ ЙОСИПІВНУ** з с. Слобідки вітаємо з 85-річчям.

Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є, Хай силу й здоров'я Господь Вам дає,

Хай Матінка Божа Вас охороняє

І многая літ Вам посилає!

З любов'ю дочка **Галина**, онуки **Мар'яна** з чоловіком **Валерієм**, **Вікторія**, **Діана** та правнучок **Степанко**.

Дорогу донечку, сестричку, внучку **ПІТЕЛЯК МАРІЮ ІВАНІВНУ** з с. Річки щиро вітаємо з 20-річчям від дня народження.

Твій ювілей – це справжній долі цвіт,

Нехай життя

квітує радістю, любов'ю,

Живи щасливо в парі многа літ,

Для Вас ми просим в Господа здоров'я.

Удачі Вам у всіх земних ділах,

Благословення щедрого із неба,

Хай повниться достатком

весь Ваш шлях,

Здійсниться всі найкращі мрії в Тебе.

З повагою тато **Іван**, мама **Марія**,

брат **Василь**, бабусі **Анна**,

Катерина, дідусь **Онуфрій**.

Вітаємо з 75-річним ювілеєм дорогу матусю, турботливу бабусю і прабабусю **АНАСТАСІЮ ВАСИЛІВНУ ТОНЮК** з с. Річки.

З любов'ю

діти, внуки, правнучка **Христинка**, правнуки **Василько**,

Петрусь, **Андрійко**, **Андрійко**,

Василько, **Валентин**, **Дениско**.

Дорогу нашу онучку **ГОРДІЙЧУК МАРІЮ ВАСИЛІВНУ** з с. Рибного вітаємо з 20-річчям.

Хай здоров'я, радість і достаток Сипляться, немов вишневі цвіт, Хай малює доля

з буднів свято

І дарує ще багато літ.

Хай квітне Твоя доля,

Не знає смутку серце золоте,

Ми щастя зичим, радості земної,

І знай, ми дуже любимо Тебе!

З любов'ю дід **Ярослав**,

баба **Катерина**.

Дорогого синочка **КОПЧУКА ВАСИЛЬКА ЮРІЙОВИЧА** з с. Рожнова вітаємо з 1 роком від дня народження, яке відсвяткував 24 серпня.

Свято велике прикрало домі,

Тобі – 1 роком, і радісно всім.

Дарунки навколо, ласощі, квіти,

Тож і ми прийшли з Тобою радіти.

Завжди усмішкою сонця зорій

І добротою своєю всіх зрій!

З повагою тато **Юрій**, мама **Надія**,

сестричка **Яночка** і дідусь **Іван**.

Дорогих **ВАСИЛЯ ФЕДОРОВИЧА** та **МАРІЮ ДМИТРІВНУ МАРФЕЙЧУКІВ** з с. Кобак щиро вітаємо з 30-річчям подружнього життя.

Бажаєм здоров'я і щастя в усьому, Сімейного затишку – Вашому дому, Наснаги в роботі і в справах везіння, У міру достатку і трохи терпіння. Нехай же всього у Вас буде багато, І радість щодень в Вашім домі луна, Найменша дрібниця є приводом свята, А в серці завжди розквітає весна.

З повагою і любов'ю дочка **Світлана** з сім'єю, син **Сергій** з **Наталею**, сват **Іван** з сім'єю, сваха **Люба** та онуки.

Дорогу дружину, люблячу матусю, бабусю **СОРОХАН ОЛЬГУ ГРИГОРІВНУ** з с. Рожнова щиро вітають з 55-річчям чоловік **Дмитро**, син **Володимир**, дочка **Іванка**, зять **Володимир**, невістка **Оксана**,

онуки **Володя**, **Святослав**, **Ілона**, свати з м. **Косова** і з с. **Рожнова**.

Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є,

Хай силу й здоров'я Господь Вам дає,

Хай Матінка Божа Вас охороняє

І многая літ Вам посилає!

Дорогого кума **КІЩУКА ІГОРЯ МИХАЙЛОВИЧА** з с. Соколівки вітає з 30-літтям сім'я **Хапцічких**.

Щасливої долі Тобі ми бажаєм, Цілунків, привітів, надій і вітань.

Міцного здоров'я, п'яної любові

І здійснення всіх

заповітних бажань.

Шановного **КІЩУКА ІГОРЯ МИХАЙЛОВИЧА** з с. Соколівки щиро вітаємо з днем народження.

Нехай Пречиста Діва-Мати Береже Тебе в житті,

А Ісусик допоможе

В щасті, радості й добрі.

З повагою друзі – сім'я **Кознюків**.

Кохану дружину **ПІТЕЛЯК МАРІЮ ІВАНІВНУ** з с. Річки щиро вітає з 20-літтям чоловік **Микола**.

Нехай промінчик сонця у цей день Тебе розбудить ніжним поцілунком, Нехай любов близьких Тобі людей

Для Тебе буде кращим подарунком.

Щоб завжди Ти щасливо була,

Добра пізнала Ти в житті,

І щоб сміялися до Тебе

Із неба зорі золоті.

Щоб зріло сонечко ласкаве,

Щоб Бог Тебе в опіці мав,

А ангел Твій охоронитель

З плеча ніколи не злітає.

Дорогого зятя **КІЩУКА ІГОРЯ МИХАЙЛОВИЧА** вітаємо з 30-річчям.

Нехай життя квітує ніжним цвітом, І день народження приходить знов і знов, А доля хай дарує

з кожним роком

Міцне здоров'я, щастя і любов.

Нехай Господь оберігає,

А Мати Божа ласку посилає.

З любов'ю тато **Микола**, мама

Галина, бабуся.

Найдорожчу у світі матусю, бабусю, прабабусю **ГАВРИЛКІВ ЄВДОКІЮ ДМИТРІВНУ** з с. Пістиня сердечно вітаємо з ювілейним днем народження, який святкува-

ла

23 серпня.

Вам – 80! Та хіба це літа,

Коли очі горять

і душа молода?

У Вас сьогодні ювілей,

В житті прекрасна дата.

Про це нагадують не слід,

А краще щиро побажати

Багато щастя й довгих літ,

Живіть до ста прекрасних літ.

Спасибі Вам, мамо,

Що Ви нас зростили,

За те, що нам роки віддали свої,

За руки невтомні і серце ласкаве

Низький Вам уклін до землі.

З повагою і любов'ю зять **Дмитро**,

дочка **Орися**, внучка **Люся**,

правнучка **Сюзанночка**.

Найдорожчих **МАРІЮ** і **ВОЛОДИМИРА БЕРНАЦЬКИХ** з м. **Косова** щиро вітаємо з 30-річчям подружнього життя.

Хай довго всміхаються сонце і небо, Хай Бог береже Вас, рідненькі, весь час, Бо іншого щастя нам більше не треба, Живіть тільки, рідні, із нами й для нас.

З любов'ю дочка **Надія** з чоловіком **Іваном**, онучок **Ромчик**.

Колектив і профспілковий комітет **Косівського УЕГГ** щиро вітають з ювілейними днями народжень працівників: **ЧЕПЕЛЮКА ІГОРЯ СТЕПАНОВИЧА** – майстра ВРС – з 35-річчям; **ГУДЖЕМЕНЮКА ПAVЛА ВОЛОДИМИРОВИЧА** – слюсаря СПГ – з 50-річчям.

Нехай множаться гаразди у житті, повниться радістю душа, здійснюються усі Ваші мрії та надії. Здоров'я Вам, родинного щастя, успіхів у праці!

Дорогу донечку, матусю, дружину **САМОКІЩУК МАРІЮ ВАСИЛІВНУ** з с. Города вітаємо з 30-річчям.

Тобі ще небагато літ минає,

Це квіт життя,

це долі цвіт,

Тож хай Господь благословляє

Тебе на многа-многа літ.

Не знай ні смутку, ні печалі,

Весела і здорова будь,

І хай життєві світлі далі

Твою осяють світлу путь.

Хай буде життя Твоє схоже на казку,

Хай Бог Тобі все, що Ти хочеш, дає,

Спасибі за душу, спасибі за ласку,

Спасибі за те, що Ти у нас є.

З любов'ю мама **Параска**, дочки

Маруська і **Олеся**, чоловік **Іван**.

Дорогого
КОПЧУКА ВАСИЛЬКА ЮРІЙОВИЧА
з с. Рожнова з першим рочком від дня народження вітають батько Іван, матка Марія, матка Рома, Таня і Каріна з с. Старих Кутів.

Ми Тебе вітаємо із великим святом, Від душі бажаємо радості багато. Виростай розумний, добрий і красивий, Будь в житті, рідненький, Ти завжди щасливий. Виростай на радість і батькам, і рідним, Будь для мамі й тата лагідним й привітним.

Дорогого сина, брата, онучка
КІЩУКА ІГОРЯ МИХАЙЛОВИЧА
з с. Річки щиро вітаємо з 30-річчям.

Бажаємо міцного здоров'я, сімейного благополуччя, успіхів у всьому та всього найкращого в житті.

Сьогодні ми хочемо Тебе привітати. Найкращі бажання Тобі передати. Щоб як літо був веселий, як осінь – багатий, Що у Бога Ти попросиш, щоб завжди зміг мати. Нехай щастя Тобі усміхається, Здоров'я щодня додається.

Господь Бог нехай Тебе оберігає і многі щасливі літа посилає.

З повагою і любов'ю мама, тато, брат Михайло, сестра Галя з сім'ями, бабка Пазюня.

Колектив аптеки «Нагідки» вітає бухгалтера
ДУПЕЙ МАРІЮ МИКОЛАЇВНУ з 30-річчям.

Хай ладиться скрізь: на роботі, в родині, Щоб радісний настрій у серці не згас, Все світле, гарне, що треба людині, нехай неодмінно приходить до Вас. Хай щастя приходить і летить рікою, хай горе обходить завжди стороною, Хай доля дарує Вам довгі літа, а в серці завжди хай живе доброта!

Дорогу дочку, люблячу
дружину, маму, бабусю, сваху
МАМЧУК ОКСАНУ МИХАЙЛІВНУ
вітаємо з ювілеєм!

Сьогодні щиро Тобі бажаєм
Здоров'я, щастя і тепла!
Щоб шлях Твій був
такий широкий,
Щоб мало було перешкод,
Щоб ювілей
справляла сотий,
Не знала б Ти тяжких турбот!
Ми щиро Тебе поздоровляєм,
Добра зичимо сповна,
Багато світлих днів бажаєм
І довгі, довгі літа...

З любов'ю мама Олена,
чоловік Любомир, дочка
Мирслава з чоловіком
Тарасом, онуки Ігор і
Валерія, свати з с. Кобак.

Дорогу, люблячу сестричку
КАЛИНИЧ МАРІЮ МИКОЛАЇВНУ
з с. Кобак вітаємо з 30-річчям.

Як хочеться подарувати
Тобі долю

І прихилити до Тебе білий світ,
Щоб в часті Ти жила без болю
Багато довгих і яскравих літ!
Благополуччя Тобі зичимо
й удачі,
Здорова будь й красива,
мов весна,
І щоб у любові не пізнав
нестачі,

Бо Богом раз дарується вона!
З любов'ю брат Тарас з
дружиною Мирславою,
сестра Галина з чоловіком
Василем, сестра Оксана з
чоловіком Володимиром і
брат Ярослав.

Дорогу сусідку
**МЕЛЬНИЧУК
ГАННУ МИКОЛАЇВНУ**
вітаємо з ювілеєм.
Скільки років Тобі, не питаєм,
Хай їх лічить зозуля в гаю.
Ми із тими Тебе привітаєм,
Що постукали в душу Твою.
Бажаємо щастя,
гараздів без ліку,
Міцного здоров'я і довгого віку.
Сім'я Капустяк.

ПОСЛУГИ

ФАРБУВАННЯ дахів.
(067) 4962324.

РЕСТАВРАЦІЯ кованих виробів,
ВИГОТОВЛЕННЯ І ВСТАНОВЛЕННЯ. (097) 2325048.

ФАРБУВАННЯ дахів з бляхи.
(097) 8650272,
(097) 8984867.

Послуги **ВІДБІЙНИМ МОЛОТКОМ.** (067) 1643558.

ЄВРОРЕМОНТ. (098) 8261161.

ТИСНЕМО СІК. (050) 4334349.

ПАМ'ЯТНИКИ з граніту. Виго-
товлення, художнє оформлення,
встановлення. Вул. Незалежно-
сті, 58. (067) 3780995.

Виконуємо всі види внутрішніх та
зовнішніх робіт. Ціна договірна.
(098) 8069219, (098) 6606958.

ПОТРІБНІ НА РОБОТУ

- кухарі і помічники кухарів,
- офіціанти,
- працівники для роботи у готелі.

(067) 3424090,
(097) 4920151.

Деревообробний **ТОКАРНИЙ
ВЕРСТАТ** у м. Верховині.
(067) 2818516.

Приймаємо волосся.
(097) 6567888.

Прийму на квартиру
порядну людину.
2-03-61, (067) 7678105.

У ресторан «Водограй» потрібні
ОФІЦІАНТИ. (096) 4077787.

Вічна пам'ять

дорогої людини, а Господь Бог по-
дарує душі покійного царство не-
бесне.

Дирекція, педагогічний колек-
тив, працівники Річківської ЗОШ І-
ІІІ ст. висловлюють щире співчуття
Григорчуку Петрові Петровичу,
Григорчук Галині Василівні, Григор-
чуку Володимирові Петровичу з
приводу смерті батька та дідуся
МИЦКАНА Василя Петровича.
Нехай земля покійному буде
пухом.

Батьки, учні, класний керівник
2 класу Річківської ЗОШ І-ІІІ ст.
висловлюють щире співчуття То-
нюкові Валерію Васильовичу та
його батькам з приводу тяжкої
втрати — смерті дідуся
МИЦКАНА Василя Петровича.
Нехай наші співчуття полег-
шать біль втрати дорогої людини.

Дирекція, педагогічний колек-
тив Яворівської ЗОШ І-ІІІ ст. вис-
ловлюють глибоке співчуття ди-
ректору Яворів-Безульківської
ЗОШ І-ІІ ст. В.В.Магничу з приводу
тяжкої втрати — смерті його батька
МАГНИЧА Василя Петровича.
Нехай земля покійному буде
пухом, а наші щирі співчуття ста-
нуть краплиною розради у тяжко-
му горі.

КЛІНІКА МІКРОХІРУРГІЇ ОКА «ВАШ ЗІР»
МИ ПОВЕРТАЄМО ЗІР
ПРОФЕСІЙНО та ДБАЛИВО!
**ЗАПРОШУЄМО
НА ДІАГНОСТИКУ ЗОРУ**
для ПЕНСІОНЕРІВ діагностика ПІЛЬГОВА
обстеження проводить головний хірург клініки,
лікар вищої категорії Пінчук С.В.
2 Вересня, м.Косів (районний будинок культури)
запис за т. 0 (342) 540 040
ЗРУЧНЕ ЛІКУВАННЯ в ЧЕРНІВЦЯХ!
новітні методики діагностики та лікування
всі лікарі клініки - вищої категорії
надсучасне обладнання (США, Японія, Німеччина)
всім пенсіонерам - знижка 20% (01-30.09.11)

Навпроти залізничного вокзалу
Чернівці, вул. Гагаріна, 21-Б

0 (372) 58 33 33

*** ПРОДАЮТЬСЯ * ПРОДАЮТЬСЯ ***

ГОСПОДАРСТВО.
(067) 5202189. у доброму стані, недорого.
(096) 6249908.

ГОСПОДАРСТВО в с.Рожнові.
(098) 8624816. **ЗІЛ-131,** ціна – 30000 грн.
(067) 5063997.

ГОСПОДАРСТВО в с. Рожнові.
(096) 2036660, (096) 3279339. **ЕКСКАВАТОР,** терміново **БУДИ-
НОК** у с. Кобаках, **БУДИНОК** у
с.Тростянци. (067) 6801158.

ГОСПОДАРСТВО в с.Рожнові.
(098) 4644023. **МОТОРОЛЕР** «Муравей».
(098) 2532686.

Недорого **ГОСПОДАРСТВО, ЧЕ-
РЕПИЦЯ** (поблизу Коломиї).
(066) 1979515. **ШИНИ** ГАЗ-66 і **ЛЕБІДКА.**
(067) 4216068.

ГОСПОДАРСТВО (двоповерхо-
вий будинок, літня кухня, гаражі,
стодола) із земельною ділянкою
0,10 га в с. Вербовці (ц. – 50 тис.
у.о.). (067) 8770090. **Металевий розбірний ГАРАЖ.**
2-01-25.

ГОСПОДАРСТВО в с. Кобаках
(16 тис. у.о.), **СКЛАДСЬКЕ ПРИ-
МІЩЕННЯ.** (067) 4909350. **БЛЯХА** алюмінієва листова і хви-
льова, нержавіюча, алюмінк, цин-
кова, **ОНДУЛІН, МЕТАЛОЧЕРЕ-
ПИЦЯ** різних виробників, **ВО-
ДОСТІЧНІ СИСТЕМИ** та ін. Ча-
вунні **БАТАРЕЇ, КОТЛИ, ПЛАС-
ТИК, САЙДІНГ, ПАРКЕТ, ПАР-
КЕТНА ДОШКА** та ін. Можлива до-
ставка. 2-49-87, (097) 3479277.

ГОСПОДАРСТВО із земельною
ділянкою 0,70 га в с. Рожнові.
(098) 2542820, (067) 5894742. **Алюмінієва БЛЯХА** (1,5 мм,
250 кв. м) виробництва СРСР.
(097) 3235131.

ГОСПОДАРСТВО в с. Рожнові,
3-кімнатна КВАРТИРА в центрі
м.Косова. (097) 2472651. **ЧЕРЕПИЦЯ** (польська) б/в,
АВТОКЛАВ. (067) 8007987.

Незавершене **БУДІВНИЦТВО** в
смт.Кутах по вул. Київській, 13.
4-57-23, (067) 3720527. **МЕТАЛОПРОФІЛЬ, МЕТАЛОЧЕ-
РЕПИЦЯ** (від 56 грн./кв.м).
(097) 9341617.

**Двоповерховий цегляний БУДИ-
НОК** із господарством, є 0,20 га
саду, у с. Старих Кутах (центр
села). (050) 3173530,
(067) 6751122. **МЕТАЛОЧЕРЕПИЦЯ** «Rukki» (га-
рантія 30 р.) від 70 грн./кв.м.
(095) 0846808.

ХАТА із земельною ділянкою
0,40 га в с. Вербовці.
(098) 4176689. Недорого: **ФУГАНКИ, ФРЕЗЕРНІ
РЕЙСУСИ, ТОКАРНІ ВЕРСТА-
ТИ,** металообробний токарний
16К20. (066) 1859068.

Вимурована і накрита ХАТА в
с.Вербовці (0,10 га), 1 км до Ко-
сова. (097) 2343605. **Побутова ТЕХНІКА** б/в з Німеч-
чини, «**ВОЛИНЯНКА — Амфібія**»
(нова). (067) 7791508.

Терміново **2-кімнатна КВАРТИ-
РА** в центрі м. Косова. Ціна за
домовленістю. (098) 7698406. **Суші ПРОТЕСИ** на будинок (12 х 10),
113 шт. по 5 м.
(097) 4406956.

2-кімнатна КВАРТИРА з усіма
зручностями (м. Косів, Незалеж-
ності, 116/3). (067) 2508792. **Двомісний ВІЗОК.**
(097) 5906100, 6-24-06.

2-кімнатна КВАРТИРА в м. Ко-
сові. (067) 9275619. **СТІНКА** «Смерічка». 2-01-25.

Офісне **ПРИМІЩЕННЯ** у м. Ко-
сові. (096) 1818649. **КАРТОПЛЯ** (з доставкою).
(067) 9370068.

Терміново **ЗЕМЕЛЬНА ДІЛЯН-
КА** 0,50 га в с. Слобідці.
(096) 3833777. **ЦУЦЕНЯТА** чай-чай і **КОШЕНЯ-
ТА** шотландської породи.
(067) 8117010.

«**ФІАТ-ДУКАТО-МАКСІ**», 1993 р.в., **ЦУЦЕНЯТА** йоркширського те-
р'єра. (097) 4325528.

ПФ «Галскотех» виконує: чистку,
ремонт, технічний огляд, видачу
актів технічного стану димових і
вентиляційних каналів котельні,
паливних, житлових будівель, а
також:
- влаштування нових типових ди-
моходів, ремонт і модернізацію дію-
чих;
- захист димоходів від конденсату
та ерозії;
- влаштування побутових, офісних
та промислових систем вентиляції;
- альтернативні системи опалення;
- інсталяцію в існуючі системи газо-
вого опалення піролізних котлів на
дровах та електродіалів.
(098) 7643742, (098) 2761899.
Дозвіл Держохоронпраці № 2000П
№ 0.06.00.172 від 23.10.2000 р. та
ліцензія АВ 232210 від 17.11.2006 р.

**ПРИЙМАЄМО
МАКУЛАТУРУ ТА ПОЛІЕТИЛЕН**
(можливий виїзд до клієнта).
Наша адреса: м.Косів,
вул. Гвардійська, 15
(на території міжрайбази).
(067) 3458453.

КУПЛЮ дорого старі розма-
льовані **КАХЛІ** або **ПЛИТКУ.**
(098) 6647039 (Олег).

КУПЛЮ малу **ПИЛОРАМУ**
(до 60 см). (098) 8856687.

**ЦІЛОДОБОВО
РИТУАЛЬНІ ПОСЛУГИ**
(на Москалівці).
ДОСТУПНІ ЦІНИ.
Виготовлення **ПАМ'ЯТНИКІВ**
з граніту (від 2000 грн.)
і мармурової крихти.
Вул. Ірчана, 135А.
(098) 2293988 (Іванна),
(067) 6086058 (Володя).

Винайму квартиру
зі зручностями у м.Косові.
(098) 5870951.

До відома керівників установ, організацій,
підприємств і підприємців
У кабінеті охорони праці відділення виконавчої дирекції Фонду со-
ціального страхування від нещасних випадків на виробництві та про-
фесійних захворювань України в Косівському районі працює консуль-
тативний пункт з питань охорони праці для інженерів і спеціалістів з
охорони праці, а також підприємців. Консультації надаємо кожного по-
неділка з 9 до 13 год. за адресою: м. Косів, вул. Гвардійська, 16а.
Богдан ГЛІБЧУК, начальник відділення.

30 серпня минає рік як обірвалося
молоде життя дорогого, добродушного і
люблячого сина, брата і хресного батька
ОСАДЧУКА Володимира Петровича.

Ти згас на хресті життя дуже рано,
Ніхто не міг Тебе спасти,
На серці в нас глибока рана,
Поки живемо – з нами Ти.
Хто знав його – згадайте, хто пам'ятає – мо-
лїться, щоб душа покійного знайшла вічний
спокій у царстві Божому.

У вічній скорботі тато, мама, рідні,
близькі і вся родина.

28 серпня
ПЕТРИЧУКУ Іванові Юрійовичу
з с. Соколівки виповнилось би 55 років,
але страшна трагічна смерть 25 років тому
забрала його у нас.

Як рано погасло життя, як скоро закрилися очі!
З Тобою всі наші чуття –
Сумуємо щодня і цюночі.
Спокійно з Богом спочивай, рідненький,
За все прости нам, дороженький.
Хай буде Тобі рай на небесах –
Ми просимо Бога в молитвах.

У вічній скорботі дружина, син з дружиною і вся родина.

Педагогічний колектив Яворів-
Безульківської ЗОШ глибоко
смує з приводу смерті колиш-
нього директора, мудрого настав-
ника, прекрасного колеги і просто
дуже хорошої людини
МАГНИЧА Василя Петровича.
Співчуваємо дружині Ользі Ми-
колаївні, дочці Олександрі, синам
Василеві, Миколі, Романові.
Нехай Господь прийме душу

покійного у царство небесне, а наші
співчуття стануть підтримкою ро-
дині у тяжкому горі.

Космацький осередок НРУ вис-
ловлює глибоке співчуття членові
Руху Рибчуку Василеві Миколайо-
вичу з приводу смерті батька **Ми-
коли.**

Нехай наше співчуття допомо-
же пережити тяжкий біль втрати

Святкуймо разом!

Фото Романа ПЕЧИЖАКА.

Ви ще сидите вдома? Облиште всі справи і приходьте на фестиваль!

Дорогого синочка, внучка і племінника **КІЩУКА СТАНІСЛАВА ВАСИЛЬОВИЧА**

з с. Річки вітаємо з 5-річчям. Боже, подаруй цій дитині ласку,

Хай життя Стасика

буде схоже на казку,

Принеси в дар здоров'я,

будь ласка,

І рясні зорепади щастя.

З любов'ю тато Василь, мама Ліда, дідусь, бабусі та Дмитро, Галя, Маруся, Степан.

Колектив аптеки «Нагідки» вітає з ювілеєм директора **МАМЧУК ОКСАНУ МИХАЙЛІВНУ.**

Нехай обминають Вас

болі й тривоги,

Хай стелиться

довга життєва дорога,

Хай легко працюється,

гарно живеться,

Все вміється, множиться

і удається!

Хай радість приносить Вам

кожна година,

Від горя хоронить

молитва свята,

Щасливо буде

життєва стежина

Для Вас і родини на довгі літа.

Чуйна людина,

по-батьківськи людяна.

Усмішка щира

завжди Вам личить...

Знайте, що ми Вас любимо

і любимо,

І до століття

здоров'я Вам зичимо!

Чудова ідея

У кожному селі — свій стиль, свої кольори. Як і в данину, так і сьогодні, у Космачі переважають жовтогарячі фарби, у Яворові та Річці — зелені. Гуцульська ноша збереглася й донині, тільки її трохи змінили та оновили. Колись таке вбрання було у кожній хаті: на будній день — простіше, на свята — багаті та пишні. Тому й виникла прекрасна ідея — провести дефіле гуцульських стрій у День міста, на фестивалі під надзвичайно оригінальною назвою «Лудине-фест».

Чимало людей, особливо молодих, не знає походження слова «лудине». Колись лудиною називали предмети святкової ноші. Організатори фестивалю поставили за мету — показати розмаїття традиційних гуцульських стрій, продемонструвати сучасний одяг з використанням етнічних елементів, виготовлений народними майстрами, викладачами і студентами Косівського інституту ПДМ ЛНАМ. Дуже цікавими епізодами цього фесту була демонстрація народної ноші з різних сіл Косівщини і Буковини.

Цю прекрасну ідею вже багато років виношували викладачі Косівського мистецького закладу. Завдяки зібраним колекціям родини Струтинських (м. Косів), ініціативі викладачів Косівського інституту вже проводилися міні-фестивали показу народних гуцульських стрій у музеї Струтинського. Усі, хто бачив ті дефіле, були вражені самобутньою красою гуцульського вбрання та його неповторними «аксесуарами». Саме тоді стало зрозуміло, наскільки великим є зацікавлення глядачів, як багато маємо прекрасного старовинного і сучасного одягу, який можемо з успіхом демонструвати перед публікою із найвибагливішими естетичними смаками.

Тому й вирішено було реалізувати цей задум під час традиційного святкування Дня міста. З великим захопленням косівська громада, жителі навколишніх сіл, гості з Гуцульщини, Прикарпаття і Буковини, України, близького і далекого зарубіжжя насолоджувалися неповторною красою гуцульських, буковинських та інших суконь і костюмів 30-60 років минулого сторіччя, а також давніми і сучасними гуцульськими строями: неповторними вишиваними жіночими і чоловічими сорочками.

Майдан Незалежності розквітнув різними барвами — шешорівськими і соколівськими запасками, космацькими хустками, верховинськими кептарями та капелюхами, різними прикрасами та оздобами. Одні за одними виходили на сцену красиві моделі у неповторному вбранні. Дехто з присутніх

Наше лудинє вразило всіх

Косівщина славиться не тільки майстрами народного мистецтва, їхніми виробами й творами, а й прекрасною гуцульською ношею.

вперше побачив цю красу, витвори мистецтва народних умільців, нарешті, зрозумів, наскільки гарним є наш національний одяг.

Непереврені ведучі цього дефіле Ігор Маковійчук і Богдана Цюлковська запрошували на подіум юних дівчат і хлопців, навіть діточок, які демонстрували прекрасні колекції святкового одягу. Захопленню глядачів не було меж.

Унікальним можна назвати майстер-клас із пов'язування традиційних гуцульських жіночих головних уборів (на перемітках хустки). Його провів Богдан Петричук.

Працівники Косівського музею визвольних змагань (завідувач Л.Луканюк) представили на фестивалі повстанську вишиванку (на фотознімках).

Велику організаційну і творчу працю до підготовки і проведення фестивалю доклали викладачі Косівського інституту прикладного і декоративного мистецтва, які опиралися на колекцію одягу родини Струтинських, представили рукотворні народні тканини та моделі одягу, ужитковий (а не виставковий) святковий одяг з елементами рукотворної вишивки та ін. На високому рівні відбулося дефіле авторських студентських робіт: відділів моделювання костюмів і художнього ткацтва (керівник кафедри Вікторія Дутка, керівники відділів — Олена Гуцуляк, Ніна Стеф'юк, Ольга Швед, викладач Ганна Фартушинська, яка, до речі, разом зі своїм чоловіком демонстрували власне весільне вбрання). Прекрасну колекцію одягу 30-60 років минулого сторіччя зібрали у жителів міста і довколишніх сіл викладачі інституту Богдана Чіх-Книш і Оксана Гордійчук. Ці творчі люди добре знають справжню вартість і усвідомлюють важливість прадавного і сучасного гуцульського одягу. Вони зробили все можливе, щоб присутні побачили весь спектр розмаїття традиційного гуцульського одягу. Відрадно й те, що того дня серед присутніх чимало глядачів теж були одягнуті у вишиванки.

Варто назвати імена людей, які теж долучилися до організації і проведення цього фестивалю. Історичний літопис Косова у театралізованому дійстві відтворили В.Шкурган, І.Тим'як, Р.Балагурак, Р.Мартинюк, У.Костинюк, В.Лаврук, Л.Тим'як.

Віриться, що такі фестивалі стануть традиційними і велика ро-

почерпнув для себе щось цікаве, можливо, вперше подивився на гуцульський національний одяг за-

хопленими і гордими очима.

Вікторія КУШНІРЧУК.
Фото Романа ПЕЧИЖАКА.